

Sotiris Charalambous

From: Savvas Karayiannis [savvas.k@icloud.com]
Sent: Παρασκευή, 20 Μαρτίου 2015 1:54 μμ
To: charalambous.sotiris@cytanet.com.cy
Subject: Re: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Εκ Μανδρών (05.03.2015) ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ.docx

Αγαπητέ κ. Χαραλάμπους

Ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια.

Για συμπληρωματική πληροφόρησή σου ,στέλλω ξεχωριστά ένα κείμενο από κάποιο Κύπριο της Αμερικής, που ανακάλυψε από τις σελίδες του βιβλίου μου πως είναι μακροσυγγενής τους Χατζηπολιές. Όπως φαίνεται και από το έγγραφο,είναι καθηγητής σε Πανεπιστήμιο. Είναι συγγενής τίου Χαραλάμπου Χαραλαμπίδη , χειρουργού στο νοσοκομείο Wellington στο Λονδίνο, από την οικογενειακή ρίζα του Αναστάσιαουσιη.

Και παρακαλώ μιά ενημέρωση:- Η όμορφη αναφορά σου στον χαιρετισμό που απέστειλες " ημετέρη επιρείδεται Κύπρος εφορμή ηέ κατηφείην ή και μέγα κύρος αρέσθαι " προέρχεται μήπως από κάποια αρχαία αναφορά και από πού; Ή είναι ,μάλλον, προϊόν από το " πνευματικό καμίνι " του Σωτήρη Γονιού.

Σε χαιρετώ και εύχομαι Καλή Ανάσταση.

Σάββας

Sent from my iPad

> On 13 Mar 2015, at 15:08, Sotiris Charalambous <charalambous.sotiris@cytanet.com.cy> wrote:

>

> Αγαπητέ κ. Σάββα,

>

> Ανάμενα να ηρεμήσει λίγο το ωραίο συναίσθημα της άκρως επιτυχούς εκδήλωσης της παρουσίασης του βιβλίου σας στην Αγγλία και να απευθυνθώ σε σας και στην σύζυγο σας για να σας συγχαρώ για ακόμη μια φορά για την προίκα που μας χαρίσατε. Να είστε καλά και οι δύο και ο Θεός μαζί σας. Ευελπιστώ να σας συναντήσω στην Κύπρο σύντομα.

>

> Με εκτίμηση,

> Σωτήρης Χαραλάμπους

>

> -----Original Message-----

> From: Savvas Karayiannis [<mailto:savvas.k@icloud.com>]

> Sent: Tuesday, March 10, 2015 9:20 PM

> To: charalambous.sotiris@cytanet.com.cy

> Subject: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Εκ Μανδρών (05.03.2015) ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ.docx

>

>

>

No virus found in this message.

Checked by AVG - www.avg.com

Version: 2015.0.5751 / Virus Database: 4311/9344 - Release Date: 03/20/15

MΑΡΤΗΣ 2015γ

γράμμα από την Αμερική

Εκ Μανδρών, Αμμοχώστου

Του Αναστάσιου Μ. Ιωαννίδη
Καθηγητή Πανεπιστημίου
Σινσιννάτι, Οχάϊο, Η.Π.Α.
<ioanniam@yahoo.com>

Το πρώτο που μαθαίνει στην ξενιτιά ο κάθε μετανάστης είναι το παράδοξο πως όσο μεγάλος κι αν είναι ο κόσμος μας, όλοι στο ίδιο καράβι αρμενίζουμε. Το «πάσα γη τάφος» είναι για μας τρόπος ζωής, αφού νοιώθουμε σαν φύλλα που φύσηξε τ' αγέρι και μας σκόρπισε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της οικουμένης. Κάθε φορά που επικοινωνώ με τον ξάδελφό μου, Χαράλαμπο, ο οποίος σταδιοδρομεί στο Λονδίνο, καταλαβαίνω όλο και βαθύτερα τη σημασία της λέξης: ο ένας μας γίνεται κοινωνός και συμμετόχος της ζωής του άλλου, οι γνωστοί του γίνονται και δικοί μου φίλοι, κι οι βίοι μας από παράλληλοι ξαναγίνονται συγκλίνοντες. Τις προάλλες μου έστειλε μια φωτογραφία του γιου του από εκδήλωση επ' ευκαιρία της έκδοσης ενός βιβλίου παροικιακού προύχοντος, τη σημασία της οποίας δεν αντελήφθηκα αμέσως. Με λίγη όμως διαδικτυακή προσπάθεια, κατάφερα σιγά-σιγά να ξετυλίξω το νήμα, που με συνέδεσε και πάλιν με το νησί μας, αλλά και με μια σειρά γνωστούς κι αγνώστους, ο οποίοι σχετίζονται και με τη δική μου ύπαρξη. Ο συγγραφέας του βιβλίου είναι ο ενενηκοντάχρονος Σάββας Καραγιάννης, γνωστός στους αποδήμους της Αγγλίας για την ενεργό και πολυετή δράση και προσφορά του στην παροικία, κι ιδιαίτερα για τον ιδρυτικό του ρόλο στη δημιουργία της κοινότητας του Αγίου Γεωργίου, στο Κίγκστον, προάστειο της αγγλικής πρωτεύουσας. Την πολυσχιδή προσωπικότητα του Καραγιάννη εξήρε πρόσφατα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Νίκος Χριστοδουλίδης: «Γνωστός, σεβαστός και αγαπητός, [ο Σάββας] εργάστηκε για να θεμελιώσει το μέλλον της χριστιανικής και ελληνικής παιδείας στη Μεγάλη Βρετανία. Με αγάπη και φροντίδα ενίσχυσε την κοινότητα με το ήθος του, τις γνώσεις και την τόλμη του. Ήθελε να προβληματίζει και να δίνει εναλλακτικές λύσεις, πάντα χάριν της προόδου και της ευημερίας της Κοινότητας και των μελών της. Ξεκινά έρευνα για να βρει όλους τους Μανδρίτες, να καταγράψει την πορεία τους, τόσο όσων ήταν στις Μάνδρες, και όσων η τουρκική εισβολή τους εκτόπισε στην προσφυγιά. Κάνει τηλεφωνήματα, ζητά φωτογραφίες από οικογενειακές στιγμές, αλλά ακόμα και από τα κοιμητήρια, για να καταγράψει όλους τους πιθανούς τόπους διαμονής και κατάληξής τους.» Ένας απ' αυτούς είναι κι ο δικός μας παππούς, Αναστάσης Στυλιανού, εκ Μανδρών Αμμοχώστου, ο οποίος εκοιμήθη το 1968, και αναπαύεται στο κοιμητήριο Στροβόλου. Ανασκαλίζοντας το βιβλίο, ο ξάδελφός μου ανακάλυψε πολλές αξιόλογες πληροφορίες για το γενεαλογικό μας δένδρο. Ο παππούς μας ήταν γιός του Μανδρίτη Στυλιανού και της Δέσποινας από το Λευκόνουκο, ο δε Στυλιανός ήταν γιός του Μανδρίτη Χατζηπαπά-Χαράλαμπου και της Μαρίας από το Τρίκωμο. Ο π. Χαράλαμπος ήταν το τέταρτο παιδί του πατριάρχη της οικογένειάς μας, Χατζη-Πολή (Πολύβιου), που υπολογίζω πως γεννήθηκε γύρω στο 1790. Το πρώτο παιδί αυτού του Χατζη-Πολή ονομαζόταν Χατζηκαρά-Γιάννης, και σ' αυτόν ανάγει ο ίδιος ο συγγραφέας τις γενεαλογικές του ρίζες. Καραγιάννης δε εγέννησεν τον Αδάμον, τουπίκλην Ττόττος, εκ της Χατζη-Μαρόττας από το Φλαμούδι. Αδάμος δε εγέννησεν

τον Γιαννήν εκ της Αντωνούς από τα Γέναγρα. Γιαννής δε εγέννησε τον Σάββαν και τους αδελφούς αυτού εκ της Βασιλούς Κατσικίτη από τις Μάνδρες. Από τον Χατζη-Πολήν μέχρι τον Σάββαν (τον συγγραφέα) γενεές 4, και από τον Χατζη-Πολήν μέχρι την Αντιγόνην και την Έλλην (τις μητέρες μας), γενεές 4. «Τι προσφέρει όμως ένα γενεαλογικό δέντρο;» ρωτά ρητορικά ο Χριστοδουλίδης. «Εμπνευσμένος από τον Έλιοτ και τον Σεφέρη, ο Σάββας Καραγιάννης χτίζει το μέλλον συνταυτίζοντας το με το παρελθόν και το παρόν. Δίνει στους νέους αυτού του τόπου ένα εργαλείο, ένα φυλακτό θύμησης, όπως το αποκαλεί, για να συνεχίσουν τον αγώνα της δικαιοσύνης και της επιστροφής. Είναι ένα βιβλίο αναφοράς για να γνωριστούν οι χωριανοί και οι συγγενείς. Ένα φωτογραφικό αρχείο για να δουν τους τόπους που μεγάλωσαν οι γονείς τους. Για να ζωντανέψουν τη λαϊκή κληρονομιά, τα ήθη και τα έθιμα αυτού του τόπου. Για να ενισχυθεί ο πόθος της επιστροφής. Για να μην ξεχάσουμε το «Δεν ξεχνώ». Για να βεβαιωθούμε ότι μετά από 40 χρόνια, δεν ξέχασε κανείς. Ότι κάθε μέρα αντικρίζουμε τον Πενταδάκτυλο και θυμόμαστε ότι η εισβολή έγινε, η κατοχή επακολούθησε και συνεχίζεται.» Ο ξάδελφός μου κι εγώ, φίλε αναγνώστη, ευχαριστούμε από καρδιάς τον συγγενή που ανακαλύψαμε στις σελίδες του βιβλίου του. Τα λέμε!